

Statenfractie CDA
Mevrouw M.A.B. van der Sloot
Postbus 90151
5200 MC 's-HERTOGENBOSCH

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
www.brabant.nl
IBAN NL86INGB0674560043

Bereikbaarheid
openbaar vervoer en fiets:
www.brabant.nl/route

Onderwerp

Huisvesting doelgroepen

Geachte mevrouw Van der Sloot,

Bij brief van 13 december 2016, ingekomen op 13 december 2016, heeft u namens de CDA fractie schriftelijke vragen gesteld.

Wij beantwoorden deze vragen als volgt.

1. Het huisvesten van vergunninghouders gebeurde in eerste instantie via een regionale aanpak. Later werd deze aanpak ineens weer losgelaten. Vindt u dit logisch?

Antwoord:

Ja. De huisvesting van vergunninghouders is een wettelijke taak van elke individuele gemeente. De regionale aanpak van de huisvesting van vergunninghouders vond plaats in het kader van de 'Brabantse aanpak opvang vluchtelingen', waarin door gemeenten in regionaal verband afspraken zijn gemaakt over de opvang van asielzoekers. In sommige regio's is daar de huisvesting van vergunninghouders bij betrokken. Toen de instroom van asielzoekers in de loop van 2016 sterk terugliep en extra opvanglocaties niet meer nodig waren, zijn de gemaakte regionale afspraken hierover ongedaan gemaakt. En daarmee viel elke gemeente programmatisch weer terug op haar eigen taakstelling voor de huisvesting van vergunninghouders, zoals het ook voor de 'Brabantse aanpak' werkte. De samenwerking tussen gemeenten die met de 'Brabantse aanpak' is ontstaan is wel in stand gebleven, op diverse plaatsen wordt op projectniveau samengewerkt.

Datum

10 januari 2017

Ons kenmerk

C2200847/4125471

Uw kenmerk

-

Contactpersoon

E.D.J. (Manuel) Groot Zevert

Telefoon

(073) 681 27 23

Email

egrootzevert@brabant.nl

Bijlage(n)

1

Datum

10 januari 2017

Ons kenmerk

C2200847/4125471

2. Inmiddels zijn er woonregio's vastgesteld waarbinnen wooncorporaties worden geacht te opereren. Hoe staat u tegenover het idee om het oplossen van het huisvestingsvraagstuk op dit niveau te laten plaatsvinden, dus terug te keren naar de regionale aanpak?

Antwoord:

Gemeenten zijn vrij om in regionaal verband afspraken te maken over de huisvesting van vergunninghouders, onder de volgende voorwaarden:

- elke gemeente blijft op haar (afgesproken) aandeel aanspreekbaar, en;
- de samenwerkende gemeenten huisvesten in totaal tenminste evenveel vergunninghouders als de som van de taakstellingen van de individuele gemeenten.

De woonregio's zoals bedoeld in de Woningwet zijn voor dit doel wellicht te groot om de onderlinge afspraken te maken en op de uitvoering te sturen. In kleinere samenwerkingsverbanden achten wij de slaagkans groter.

3. Bent u het met het CDA eens dat een tekort aan sociale huurwoningen medeoorzaak is van het huisvestingsprobleem van vluchtelingen met een verblijfsvergunning?

Antwoord:

Ja.

4. In hoeverre spelen hierbij de zwalkende prognoses van het Rijk mee én de targets die, zonder rekening te houden met het concrete woonaanbod, van bovenaf worden opgelegd?

Antwoord:

Geen. De prognoses van het Rijk hebben betrekking op de verwachte instroom van asielzoekers en daar is buitengewoon moeilijk een kloppende prognose van te maken. De taakstellingen voor de huisvesting van vergunninghouders zijn gebaseerd op het aantal asielzoekers dat in aanmerking komt voor een (tijdelijke) verblijfsvergunning en is derhalve beter te ramen. De taakstellingen worden volkomen eerlijk - naar rato van het aantal inwoners van iedere gemeente - verdeeld over het land.

In onze provinciale bevolkings- en woningbehoefteprognose, die wij in de eerste helft van 2017 zullen actualiseren, wordt eveneens rekening gehouden met buitenlandse migratiestromen en de verdeling van vergunninghouders over de Brabantse gemeenten. Op deze wijze worden de verwachte aantallen te huisvesten vergunninghouders onderdeel van het te realiseren gemeentelijke woningbouwprogramma, waarover wij - veelal in (sub)regionaal verband - afspraken maken met gemeenten.

5. Denkt u dat er op lokaal niveau voldoende inzicht is in de effecten van het huisvesten van alleenreizenden, gezinshereniging, gezinnen en speciale doelgroepen als ouderen of mensen met een beperking? Graag een toelichting.

Antwoord:

Over het algemeen is er een vrij goed beeld van omvang en woningbehoefte van de door u genoemde doelgroepen. Vanuit onze rol op het vlak van 'kennis en onderzoek' leveren wij hier als provincie ook een stevige bijdrage aan. De vertaling hiervan naar de gemeentelijke woningbouwplanning en -programmering is weliswaar kwantitatief gezien een heel eind op orde, maar kwalitatief nog lang niet overal, met als gevolg dat de aansluiting van het planaanbod op de verander(en)de vraag op tal van plaatsen nog onvoldoende is. Dit vraagstuk is een van de centrale thema's op de Regionale Agenda's voor Wonen en zal ook een belangrijk aspect vormen op de Provinciale Agenda Wonen die wij in het voorjaar van 2017 zullen presenteren.

6. Ziet u voor de provincie mogelijkheden om gemeentes te helpen bij het zoeken naar alternatieve oplossingen, zoals:

- a. het omvormen van (grote) particuliere woningen en kantoorpanden naar sociale huurwoningen en -appartementen; of*
- b. het versneld toestaan van semipermanente bouw op weloverwogen plaatsen? Graag uw reactie en een toelichting.*

Antwoord:

Ja, al ligt de opgave om hier concreet invulling aan te geven primair bij gemeenten, woningbouwcorporaties, vastgoedeigenaren, projectontwikkelaars en andere (ver)bouwende partijen. Wel is het hierbij van belang dat gewerkt wordt vanuit een realistisch en flexibel planaanbod. Realisme én flexibiliteit in woningbouwplanning en -programmering draagt ertoe bij dat beter ingespeeld kan worden op de sterke dynamiek op de woningmarkt (de verander(en)de vraag van de woonconsument, nieuwe woonvormen, etc.), op nieuwe (onvoorziene) inbreidings-, herstructurerings- en transformatieopgaven en op het realiseren van woonruimte in leegstaand en leeg komend vastgoed. Doel is een verder herstel van de woningbouw te ondersteunen. Dat helpt niet alleen het vraagstuk rond de huisvesting van vergunninghouders te verlichten, maar is ook in het belang van alle andere woningzoekenden en te huisvesten doelgroepen van beleid.

Datum

10 januari 2017

Ons kenmerk

C2200847/4125471

7. Welke, alternatieve c.q. creatieve, mogelijkheden ziet u nog meer om als provincie iets te betekenen bij het oplossen van dit huisvestingsprobleem?

Antwoord:

Zie de antwoorden op de vragen 5 en 6.

8. Een mogelijke oplossing om verdringing op de huizenmarkt te voorkomen is om, in goed overleg met de woningcorporaties, te bezien in hoeverre ook de mensen op de wachtlijsten bij de corporaties kunnen worden meegenomen in deze 'nieuwe' huisvestingsalternatieven. Hoe kijkt u aan tegen deze oplossing?

Antwoord:

Dat is een prima aanpak en dit gebeurt ook al op diverse plaatsen.

9. De woningcorporaties zijn voor gemeenten, provincie en andere overheden een belangrijke partner. Het huisvestingsprobleem oplossen doen we, wat het CDA betreft, immers samen. Hoe beoordeelt u op dit moment de samenwerking tussen corporaties, gemeenten, provincie en andere overheden en partners?

Antwoord:

Wij vinden de samenwerking goed en blijven investeren om deze verder te verbeteren en versterken. Nadrukkelijk zoeken we de samenwerking met marktpartijen op, waartoe we ook de corporaties rekenen. Zowel op provinciaal niveau (o.a. het Bouwplatform Brabant) als op regionaal schaalniveau (diverse regionale platforms wonen) zijn wij met elkaar in gesprek over actuele ontwikkelingen, vraagstukken en opgaven voor de (sub)regionale woningmarkt. In regio's waar dit soort samenwerkingsverbanden nog niet bestaan of onvoldoende functioneren zal de provincie – o.a. ook in het kader van de op te stellen Provinciale Agenda Wonen – hiertoe initiatieven nemen en de regionale samenwerking vernieuwen.

10. Het CDA vindt dat, voor de lange termijn, de provincie gemeenten moet manen om bij woningcorporaties voor voldoende bouw én spreiding van sociale huurwoningen te pleiten. Dit kan bijvoorbeeld via financiële prikkels.

Zijn financiële prikkels voor u als provincie een optie om ervoor te zorgen dat woningbouwcorporaties méér en gespreid gaan bouwen? Graag een toelichting.

Antwoord:

Nee. Financiële prikkels zijn niet het instrument waarmee de provincie wil sturen op de woningbouwcorporaties. Wel met onze middelen kennis en onderzoek en overleg met gemeenten, corporaties en andere bij de bouw betrokken partijen, zoals al aangegeven bij de beantwoording van vraag 5, 6 en 9.

Datum

10 januari 2017

Ons kenmerk

C2200847/4125471

11. Bent u bereid de suggesties en oplossingsrichtingen hierboven mee te nemen in de extra 'aandacht' die u in 2017 aan het oplossen van het huisvestingsprobleem wilt geven?

Antwoord:

Ja. De vraagstukken, suggesties en oplossingsrichtingen maken voor een belangrijk deel onderdeel uit van de Provinciale Agenda Wonen, die wij in het voorjaar van 2017 zullen presenteren. Deze agenda is in lijn met de op 11 november 2016 door uw Staten unaniem aangenomen motie "Versnellen en verduurzamen van de woningbouwproductie". Ook zullen wij een en ander betrekken in onze bestuurlijke en ambtelijke contacten met gemeenten en andere bij de woningbouw en volkshuisvesting betrokken partners.

Datum

10 januari 2017

Ons kenmerk

C2200847/4125471

Gedeputeerde Staten van Noord Brabant,

de voorzitter,

de secretaris,

prof. dr. W.B.H.J. van de Donk

ir. A.M. Burger